

Compareixença del president de la Generalitat per donar compte de la modificació en la composició del Govern

14 de juny, Parlament de Catalunya

Molt honorable presidenta del Parlament, conselleres i consellers, diputades i diputats, molt bon dia a totes i a tots. Comparec per donar compte en aquest Parlament de la remodelació del Consell Executiu que vaig impulsar el passat dilluns i que, com tots vostès saben, afecta els departaments d'Educació, de Territori i d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural.

Abans de continuar, voldria agrair a la Mesa del Parlament de Catalunya, a la seva presidenta i als grups parlamentaris que s'hagin avingut, doncs, a la modificació de l'ordre del dia per adaptar el ple a aquestes circumstàncies i que ja puguem donar compte avui mateix d'aquesta decisió.

És una remodelació normal, una remodelació natural, després de dos anys de legislatura, com les remodelacions que es produeixen en qualsevol govern del món, i que tenen per objectiu reforçar el Govern del país i incorporar-hi energia renovada per encarar la segona part de la legislatura.

Durant aquests dos anys de mandat s'ha fet una feina ingent en molts i molts àmbits. Podem dir que s'ha sembrat molt, que s'han posat les bases i s'han començat a aixecar aquestes transformacions social, verda, feminista i democràtica que em vaig comprometre a impulsar.

S'ha fet prenent decisions difícils, valentes, no amagant les dificultats, sinó fent-les emergir i afrontant-les de cara, i prioritant sempre les que són les millors decisions per a la ciutadania. I, moltes vegades, la millor decisió per a la ciutadania no és ni la més fàcil ni la més senzilla.

Per això, vull començar aquesta intervenció agraint la feina i el compromís de la consellera i dels consellers sortints. Al conseller Juli Fernández, per la complicitat, per l'impuls del foment del transport públic, amb iniciatives que s'han executat, com l'ampliació de la T-jove fins als trenta anys, racionalitzant i fent més assequibles el que és, doncs, els costos d'accés al transport públic, i, sobretot, també el canvi de paradigma en les polítiques d'habitatge. Hem posat les bases d'una mesura absolutament necessària i s'ha iniciat el procediment, que és l'expropiació de pisos de grans tenidors que porten massa temps buits, i s'ha ofert al país, doncs, aquest pla —que ja s'està executant— de l'impuls de deu mil nous pisos de lloguer social a curt i a mitjà termini, que seran una realitat en els propers tres anys.

Voldria agrair al conseller Josep González-Cambray el seu compromís per l'impuls de la gratuïtat de l'I2, una mesura innovadora que s'ha produït al nostre país i que haurem de continuar impulsant; per tenir avui unes ràtios d'alumnes per mestre com mai abans teníem —en terme, doncs, de ràtios baixes com mai abans teníem—, i per haver acabat amb els concerts a les escoles que segreguen per sexe.

I a la consellera Teresa Jordà per ser-hi sempre, per no fallar mai, per fer front a la sequera des del primer moment, per fer-ho fent sonar l'alarma i avisant-nos i prenent mesures quan ningú parlava de la manca de pluges, i anticipant-se per preparar el país per afrontar la situació complexa que tenim avui i fer-ho en les millors condicions. Si avui

encara no estem, doncs, en la situació més greu és perquè es van prendre les decisions adequades en el seu moment. També per fer front a la sequera i per fer realitat la sacsejada que el país necessitava en l'àmbit de la transició energètica, i fer-ho a la manera, si em permeten, republicana, construint consensos amb tots els actors i totes les parts implicades. Un exemple és que ahir mateix el Govern aprovava la prospectiva energètica de Catalunya 2050, tota l'estratègia que orienta la transició energètica del país cap a un sistema energètic més sobirà, més net, més sostenible, i que és, en bona part, el llegat de la consellera Jordà.

Per tant, el canvi ja fa temps que s'està produint. Les bases i les primeres parts de la construcció d'aquest canvi són una realitat.

Però ara és l'hora de fer un nou impuls per tal que el Govern cristal·litzi, faci emergir totes aquestes transformacions. I ho fem sumant al Govern persones inequívocament compromeses amb el país i amb la seva gent, persones amb un inqüestionable coneixement de les àrees de govern que assumeixen, i amb una dilatada trajectòria, i amb una experiència institucional que assegura que s'adaptaran ràpidament a la dinàmica de govern. I crec que la sessió de control d'avui n'és un bon exemple, que és així.

Els reptes que tenim per endavant són molts i són múltiples, en direccions molt diferents. La consellera Capella sap que la prioritat del seu departament són les polítiques d'habitatge, un dret que ha estat sostret a tants i tants ciutadans del nostre país. La consellera Capella va ser la consellera en el seu moment, en tant que titular de Justícia, que va fer possible la primera llei que regulava els preus del lloguer, a Catalunya i a tot l'Estat. I crec que, en bona part, la llei nova de l'Estat espanyol en matèria de lloguer beu d'aquesta inspiració.

Aquesta experiència és ideal, idònia per culminar el revulsiu que des del Govern estem impulsant en polítiques d'habitatge. Hem de fer front a un dels principals problemes que tenim com a país, amb més habitatge públic de lloguer que mai i desplegant totes les eines. I, alhora, l'altra mà d'aquesta prioritat és l'impuls del transport públic, pel compromís amb una mobilitat sostenible i que arribi a tothom, per fer més fàcil la vida de la gent.

Tenim reptes per endavant que no depenen només de nosaltres, però que en bona part sí que depenen de nosaltres, com és aconseguir el traspàs de rodalies amb totes les inversions pendents, amb totes les vies, amb tots els trens i amb tots els recursos, per tal d'assegurar que el conjunt de ciutadans i ciutadanes de Catalunya puguin gaudir d'un servei fiable, còmode, que arribi a l'hora, com ho és el de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya. És una negociació molt difícil, ho sabem, però estic convençut que amb el coneixement, el saber fer i la mà esquerra de la consellera Capella aconseguirem fer passos decisius en aquest àmbit.

Per la seva part, el conseller Mascort té l'encàrrec de donar continuïtat al canvi de paradigma que hi ha hagut en l'àmbit de la transició energètica. No em cansaré de dir-ho, perquè el salt endavant que hem fet és notori; és, permetin-me l'expressió, espectacular. És veritat que veníem de molt enrere, perquè durant massa temps Catalunya no havia invertit en energies renovables, però en poc més de dos anys estem posant el país al dia. Avui tenim, doncs, tramitada l'autorització de projectes d'energies renovables per valor de 1.500 megawatts. Perquè tothom se'n faci una idea, és més que tota la potència nova que s'ha instal·lat a Catalunya en els últims trenta anys. Hem creat nous instruments com l'energètica, i aquesta nova empresa pública es nodrirà de la

instal·lació de plaques fotovoltaïques en gairebé 1.500 edificis públics, que acompanyaran l'espectacular increment en l'autoconsum energètic que han estat portant a terme ciutadans, empreses i administracions públiques i sector social del nostre país.

El conseller Mascort té l'encàrrec de seguir amb aquesta ambició transformadora i posar-hi encara un punt més de velocitat i, en paral·lel, gestionar la sequera fent costat als sectors més afectats i preparar el país per la nova realitat climàtica que ja és aquí. El canvi climàtic que ja estem vivint provocarà que episodis de sequera com els que tenim avui cada vegada siguin més freqüents i de més intensitat. Ho serà especialment en l'àmbit de la Mediterrània, i Catalunya n'és un molt bon exemple. Això ens obliga, com a país, a adaptar-nos, dotant-nos de les infraestructures necessàries per poder produir aigua i no haver d'esperar només que plougui per disposar d'un bé tan essencial.

I, finalment, la consellera Simó té el repte de cuidar el sistema educatiu. És un dels grans tresors que tenim com a país. Les nostres escoles no deixen de ser un reflex de quina és la nostra societat. I massa sovint, com he dit abans, responsabilitzem l'escola de reptes, problemes i dificultats que trobem en altres àmbits de la societat. Per això, hem d'estar al seu costat; hem d'estar al costat dels mestres, de les professores, de tots els professionals de l'educació. La societat els demana molta cosa i crec que entre tots els hem de donar les eines perquè puguin fer bé la seva feina, escoltant les seves necessitats i enfortint el reconeixement social que el col·lectiu de docents es mereixen.

Per això, la consellera Simó treballarà per enfortir la complicitat amb el conjunt de la comunitat educativa. Som conscients que amb l'educació ens hi juguem moltíssim, en termes de benestar, oportunitats i prosperitat, i ens hi juguem la cohesió de la societat i del país. I per això es fa imprescindible impulsar conjuntament el sistema públic d'educació de Catalunya, el Servei d'Educació de Catalunya, en la seva totalitat, partint d'una premissa: que, en tota decisió, sempre hem de prioritzar l'interès i el benestar dels alumnes.

I aquí, sense cap mena de dubte, un dels grans objectius col·lectius ha de ser lluitar contra l'abandonament escolar prematur, un problema estructural que arrosseguem des de fa temps, que ha millorat en la darrera dècada, però que també és cert que, conjuntament amb la segregació escolar, explica bona part de les desigualtats de la nostra societat. Per això, estem treballant per revertir aquesta tendència, canviar aquest paradigma, com ho hem fet —com ho estem fent— en les polítiques d'habitatge i en la transició energètica.

Tots els consellers i conselleres entrants, i la resta de consellers i conselleres del Govern, continuaran aportant aquesta inequívoca vocació de servei, una inequívoca voluntat transformadora. Tots ells tenen —i també, evidentment, els tres consellers, conselleres i conseller, entrants— un compromís inequívoc amb el país. Per això, els agraeixo que hagin fet aquest pas endavant i que vulguin, doncs, oferir el millor de si mateixos al servei de Catalunya i dels catalans i les catalanes.

I, dit això, tot apunta que el context dels propers mesos serà molt diferent al que ens vam trobar al Govern quan vaig ser investit per aquest Parlament i quan vam començar a caminar col·lectivament. Només fa falta veure els resultats de les darreres eleccions per veure que l'avanç de la dreta i l'extrema dreta és ben real, que és una amenaça arreu, per a les polítiques socials, per a les polítiques d'igualtat d'oportunitats i per als drets i les llibertats democràtiques. És una amenaça arreu, també ho és a Catalunya, i una amenaça per a Catalunya.

Ahir mateix, el Partit Popular i VOX anunciaven un pacte per governar el País Valencià, amb tot el que significa això en àmbits tan sensibles com l'impuls de la llengua i la cultura que compartim, en àmbits com l'educació i el conjunt de serveis públics. Una amenaça que també es pot concretar a les Illes Balears, amb un acord d'investidura que es planteja tancar mitjans de comunicació públics o l'oficina anticorrupció. I aquesta realitat que tenim al nostre entorn més immediat, als territoris amb qui compartim llengua, cultura i projecte, és la realitat que ve, i davant d'aquesta realitat cal defensar amb tota l'energia, tota la força i tota la decisió la ciutadania de Catalunya. I, per tant, s'ha de fer defensant també les institucions del país i les institucions del país hem de dedicar tots i cadascun dels esforços a servir aquesta ciutadania.

El Govern de la Generalitat serà el primer bastió contra l'avenç dels governs de dreta i d'extrema dreta. I ho farem enfortint els grans consensos que ens defineixen com a nació, que ens defineixen com a societat. I aquests són, entre d'altres, enfortir l'escola catalana i tots els serveis públics; reforçar les polítiques socials com les de l'accés a l'habitatge, per evitar que ningú es quedi enrere; combatre les desigualtats que abonen el creixement de l'extrema dreta i la dreta, basant-se en mentides, en la por i en els neguits de la ciutadania. Ho farem accelerant la transició energètica per ser més sobirans, i combatrem el negacionisme climàtic, i ho farem defensant els drets i les llibertats, exercint la nostra sobirania, defensant les institucions catalanes, les que ens cohesionen com a país, les que ens engloben i ens representen a totes i a tots, a la Catalunya sencera.

Davant de l'avanç dels governs de dretes i d'extrema dreta, toca defensar Catalunya, ara és el moment de defensar Catalunya, la nostra democràcia, la nostra voluntat de progrés i la nostra voluntat col·lectiva de ser i de decidir. I aquest també és un dels grans reptes que tenim com a país, preparar-nos perquè aquest avenç que s'està produint de la dreta i l'extrema dreta no signifiquin un retrocés per a Catalunya. I davant d'aquesta amenaça, tots i totes hi hem de sumar esforços. El Govern s'hi afegirà i convido els grups parlamentaris a afegir-s'hi també.

Moltes gràcies a totes i a tots. Visca Catalunya i visca la llibertat!